

عنوان مقاله:

تحلیل دیدگاه غزالی درباره ی تقابل میان منطق و امامت

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 1، شماره 3 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

غلامرضا ذکیانی - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

گرچه غزالی سرسختانه با فلسفه به مخالفت پرداخت اما نه تنها مخالف منطق نبود بلکه فراگیری آن را برای اهل علم ضروری می دانست. از نظر او یکی از کارکردهای منطق این بود که جایگزین نظریه امامتی شود که توسط باطنیه عرضه شده بود. القسطاس المستقیم بهترین مصداق این رویکرد است. غزالی در این کتاب مختصر دو کار بدیع انجام می دهد: استخراج قواعد منطقی از قرآن و طرح تقابل میان منطق و امامت، ما در مقاله حاضر پس از شرح این دو کار به نقد آنها می پردازیم. انتقاد اصلی ما این است که قواعد منطق لا بشرط هستند و مورد استفاده همگان قرار می گیرند. بنابراین تقابلی میان منطق و امامت وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

غزالی، امامت، موازین قرآنی، قواعد منطق، بداهت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788840>

